

కలహంతరిత

జానకి రాజ్

‘ప్రపంచంలోకెల్లా ఘోరమైన పిచ్చిదీ, మీటర్లమందాన కొవ్వుపట్టిందీ, ఉత్త చెత్తదీ, పరమ సన్నాసిదీ... అంటూ ఏదైనా సరే అసలుంటుందా అనీ?... ఇదసలే మాయదారి లోకం కదా... ఉండే ఉంటుందిలే...!’

అయినా...

ఎంత డైవర్ట్ చేద్దామనుకుంటే... అంత అసంబద్ధమైన ఆలోచనోస్తాయేంటి వెధవ బుర్రకి? కొంప-దీసి... ఆదమర్చి ఉండగా ఏ సూపర్ పవర్ పిచ్చికుక్కో సుతారంగా కర్చిపోలేదు కదా!’

తనోతాను గొణుక్కుంటూ గేటు తీసుకుని లోపలికి నడిచింది చంద్రవదన.

ఇంటి గుమ్మం ముందు లైటేసిలేదు!
‘ఈ రసికావతంసుల వారికింకా లోకోద్ధరణ కార్యక్రమం ముగిసినట్టు లేదు.’

గొళ్ళేన్ని పట్టుకుని గన్నవరం సీంపందిలా వేళ్ళాడుతోన్న తాళాన్ని చూసేక ఎప్పట్లాగే విసుక్కుంది.

“అంత పెద్ద తాళం వెయ్యకు! నిధినిక్షేపాల కోసం ఏ ఆర్డరాతో ఏ దొంగ వెధవో దూరి- ఏం దొరక లేదన్న కక్షతో పొడిచిపోయినా దిక్కులేదు.”

అని ఆమె నెత్తినోరూ కొట్టుకున్నా అతనంతే-
‘ఈ మాత్రం జాగ్రత్త అతడు మిగతా విషయాల్లోనూ పాటిస్తే... మహదానందం పట్టలేక ఏళ్ళ క్రిందటే తను బాల్చీ తన్నేసేదేమో’

మరోదారిలేక మనసులోనే తెగగించుకుంటోంది,

“ఇంతాలస్యం అయ్యిందేం? షాపింగ్ కెళ్ళారా?”

అడ్డమైన చెత్తతో... ఓ మోస్తరు బస్తాలా మారిన పర్స్ లో- తాళం చెవికోసం తంటాలు పడ్డొందల్లా, పక్కంటి నోసీపార్కర్... ప్రణయవల్లి స్వరానికి నిటారైంది!

‘హబ్బే- ఒళ్ళు కొవ్వి, బస్తాపుని కాబరేతో ఊపివస్తున్నాను! డామ్ యువర్ ఇంక్విసిటివ్ నెస్! వైడోంటూయ్ మైండ్ యువరోన్ గాడ్డామ్ బిజినెస్!’

మనసులో కసిదీరా తిట్టుకుని... పైకి మాత్రం లేని నవ్వును మూతికతికించుకుని...

“అబ్బే అదేం కాదండీ! బస్సుదొరక్క!” నసిగింది.

మొహమాటానికిలా ‘ఎహేహే’ అని నవ్వి

తగలడి కాదూ కొంపమీదికి తెచ్చుకుంటోంది?
“మీవారు కన్పించలేదెంచేతో...?”

ఈ దెబ్బకి చంద్రవదనల్లా సగం కాలిన చెక్కపేడయ్యింది!

“రాత్రంతా గాడిదగుడ్లు ఉండవని నేనూ... ఉంటాయని తనూ తన్నుకు చచ్చాం... బహుశా వెదకటాన్ని పోయింటారు!”

జోకో... వెటకారమో అర్థంగాక వెరి చూపులు చూస్తూ మాయమైందా శాల్తీ.

లేకపోతే... బూజుపట్టిన బూత్ బంగ్లాలా ఉండే మొహాలు ఈయన పేరెత్తగానే బకింగ్ హామ్ పాలెస్లెందుకై పోవాలీ!

‘పైపెచ్చు... మారథాన్ రేస్టాంచీ బయటి కీడ్లుకొచ్చినట్టు ఒహాటే గుండెల్ని పొంగించటం... మాయదారి జబ్బు కాపోతే...’

‘పైగా ఇట్లాంటి సన్నాసి కేసులు సవా లక్ష! ఎవర్నని ఏం లాభం! తన బంగారం కాకి బంగారమైనప్పుడు!’

నిస్త్రాణగా ఉన్నా... ఏదో వంటయిందని పించి బాత్రూంలో దూరేంతవరకూ కచ్చకచ్చగా తిట్టుకుంటూనే ఉంది చంద్రవదన.

“నన్నూ, నా కంప్యూటర్ మైండ్ నూ ఇన్సల్ట్ చేస్తున్నావ్” అని మొగుడు చిందులేసి రాగాలు తీసి నా... ఎందుకో నమ్మకం చాలక ఏమాత్రం తేడారానీ కుండా తను మూడేళ్ళనుండి మానేజ్ చేస్తూస్తోంది.

మరి తన లెక్కెక్కడ తప్పిందబ్బా?

నిన్న సాయంత్రం గైనకాలజిస్టు దగ్గరకెళ్ళి నప్పట్టుంచీ ఇప్పటిదాకా ట్రిలియన్ టైమ్సున్నా ఆ విషయాన్ని తర్కించి ఉంటుంది చంద్రవదన!

ఇంగ్లీషునోదిలి ఇలా లెక్కల్లోకి అడ్డదిడ్డం

గా దూరినందుకు పనిపె్మెంటులా... క్లాసులో రెండు మూడుసార్లు ఎన్నడూలేంది... తుక్కుగా నవ్వుల పాలైంది... పిల్లల ముందు!

‘ఇంకా బొప్పివేషాలు మానని బాచిరాలు గాయికి... అప్పుడే కీ... బే... అంటూ పిల్లకుంకలా? అబ్బర్లే!’ అనుకుంటోందామె.

ఆ సాయంత్రం...

చిదిమితే అమాయకత్వంకారే మొగుడి మొహం చూడగానే... కక్షలూ... కార్యణ్యాలూ పక్క నెట్టి, అసలు సంగతిని ఊరించీ... ఊరించీ చెప్పాలనిపించింది.

మనసు గాల్లో కుప్పిగంతులేస్తూంటే హడావుడిగా...

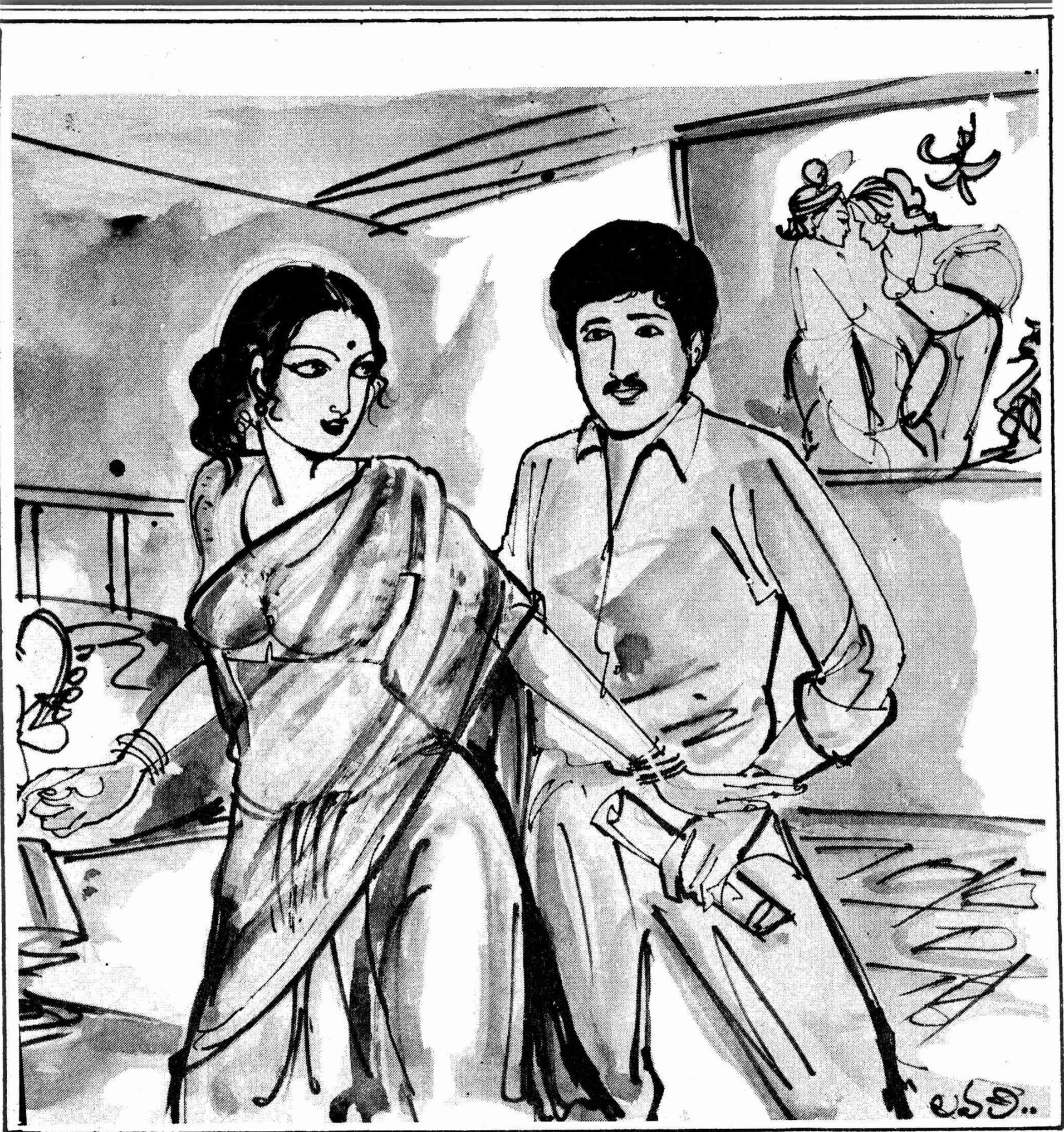
‘సిన్నా... సిన్నా...’ అంటూ ప్రయాణం కట్టించింది అతడిచేత.

లేత గులాబీ రంగు షిఫాన్ చీరలో... మోడర్న్ మోహినిలా తయారై తలుపుకి తాళం కప్ప బిగించి... కీ పర్సులో వేస్తూ తలెత్తేసరికి... కన్పించిందా దృశ్యం.

‘ఎరగని వాళ్ళుచూస్తే... ఇదేదో క్లబ్ డాన్సు రిహార్సలను కునేలా బెణికింది చీలమండో... మోకాలిమండో మర్చిపోయినట్టు. కాస్తటూ ఇటూగా చీర ఊరువుల దాకా లాగేసి మరి చూపించేస్తూ...’ ప్రణయవల్లి చూసి చూసి దీనికేదో రోజు పీపాడు ఎండ్రినో, ఎకలెక్స్ తాగించేస్తాను.

పోని ఆవిడకదో రోగమనుకుందాం... ఇతడికేం పోయే కాలం? ప్రపంచంలోని వైద్యశాస్త్రాన్నంతా బే పోసిన పట్టిన వాడిలా కళ్ళు తాటికాయలంత చేసుకుని ఆ చూట్టవేంటి...? మళ్ళీ పత్తిత్తులా ‘అంటి. శొంఠి’ అంటూ చెత్త వరసలు!’

అట్లకాడకాల్సి మొగుడికి అంటా వాతెట్టా

లన్నంత పూనకమొచ్చినా... దిగిమింగి భాస్కర్ చెయ్యందుకుని సినిమాకెళ్ళింది!

విధి బలీయంకదా! పాపం సినిమాహాల్లో కొలీగ్ రమాపాండే రూపంలో ఎదురై భాస్కర్ని దారుణంగా కాటేసింది!

ఈ మధ్యకాలంలో భార్య ఎందుకలా ఉన్నట్టుండి ఎక్కెంట్రీగా మార్చేందో ఆర్థంగాక, ఏమ్మాట్లాడై ఎక్కడ బైక్ మీంచి దూకి చస్తుందోనని

భయమేసి నోరుకుట్టుకుని ఇంటికాడదించాడు.

కోపంతో ఒళ్ళంతా వణుకుతూంటే...

తాళాన్ని తీసి తలుపుని ఫెడీల్మని తన్నింది!

ఆ దెబ్బకి తలుపు బార్లా తెర్చుకోవటమే గాక- భాస్కర్ని జ్ఞానోదయమై... 'చందూ', అంటూ తలుపు చేరేలోగా మరో తన్ను లోపల్నుండి తన్ని దడేలున బోల్టు పెట్టేస్తుంది.

లోపల ఆమె ఏంచేస్తుందో అతడూహించ

గలడు.

“ఈ ఆడాళ్ళకి ఇన్స్టింక్ట్స్ పన్నేసినంత పార్ప్గా మరింకేం పన్నెయ్యక పోవటమనేది, మగాళ్ళకి దేవుడిచ్చిన శాపాల లిస్ట్లో మొట్టమొదటిది!... ఎవడో నోటోరియస్ వుమనైజర్ని చూసి నట్టు అంత క్రూరంగా చూస్తుందేమిట్రా బాబూ?”

విసుగూ, నీరసం ఒకేసారి దాడిచేసి నట్టయి, మెట్లమీద కూలబడి పోయాడు భాస్కర్.

'దుర్మార్గుడు... పరమనీచుడు- ఎంతటి తింగరదెయ్యం పట్టకపోతే తనలా నొచ్చుకుంటుందని తెల్సి... అవేపన్న పదే పదే కళ్ళముందుకొచ్చి మరీ చేస్తాడు!' తిక్కతిక్కగా ఉందామెకి.

'ఎమైపోతారు చివరకు తామిద్దరూ! కిం డర్ గార్డెన్ పిల్లల్లా తిట్టుకుంటూ... పొడుచుకుంటూ... ఏడ్చుకుంటూ జీవితాంతం మనశ్శాంతి లేకుండా గడిపేస్తారా?'

ఏడ్చి ఏడ్చి కళ్ళెరబడి వాచిపోయాయి.

ఈ మనిషికోసం ఎంత తపించింది! అప్పటి ఆ ఆరాటం... అలజడి తాపత్రయం అంతా ట్రాషేనా? ఇప్పటి విసుగూ... భయం... అనుమానం... ఇవే నిజమా?

బదేళ్ళయినా తిరక్కుండానే తనప్రేమ తలకొరివి పెట్టించుకునే స్థితికొచ్చేసిందా అనుకుంటే, ఆమెకి చచ్చేంత రోషంగా ఉంది!

'దొంగపీచుగ! తనకంటే నలుసుపడి నీరూర్తే... ఫిట్నాచ్చినట్టే లుంగలు చుట్టుకుపోయే వాడు ఒకనాడు! ఎప్పుడైనా తను కడుపు నొప్పితో మూల్గితే... ఇంకేవుందీ పురుడే అనుకునేంతగా హైరా నా పడేవాడు!'

'మరిప్పుడు నన్నేనాడూ లాలించి ఎరుగ నట్టు... అంతవైబుగా ఉంటావేం? నిన్నంతగా విసిగించానా? లేక నీకే నేనంటే వెగటాచ్చిందా?'

'గొప్పగొప్ప బరువుల్లో వీరసెక్సీగా కన్పించే నీ గుమ్మడితీగ ఇప్పుడు కాక్టస్ పువ్వుపోయిందా?'

తలతిప్పి బేబిల్ మీదున్న ఫోటో ఫ్రేమ్ ని చూసింది.

'ఈ'... అంటూ చిగుళ్ళు కన్పించేలా,

బుగ్గల్ని గుంటలు పడేసుకుని ఒళ్ళంతా కళ్ళుగా... ఎంతవెదికి కోసినా... కన్పించి... కన్పించక దోబూచు లాడే జాజిమొగ్గలంత మిస్చువన్నా ఉన్న అతని నవ్వు చూస్తే... క్షణకాలం కోపం కరిగి... ఆ ఫ్రేమ్ ని చేతుల్లోకి తీసుకుని, గుండెలపై పెట్టుకుంది.

ప్రారబ్బంకొద్దీ... ఈమధ్య ప్రతి-అడ్డమైన ఆడబుర్రకీ ఈస్టటిక్ సెన్సెక్కువైపోయి తనిలా దివాళా తీసిందిగానీ... అలనాడు అతడి నవ్వులోని రమ్యతని డిన్నవరీ చేసినందుగ్గానూ స్నేహబృందంలో... 'చంద్రవదనా ది గ్రేట్ గా పరిగణింపబడలేదూ?'

'అందరికీ శరీరంలో ఏదో ఒక ప్రత్యేకమైన చోట ఉండే ఎరోజిన్ జోన్... తనకేంటో గమ్మత్తు గా, తన ఒట్లో కాకుండా.... అతని నవ్వులో ఉందనిపిస్తుంది!'

జేడ్ తో చెక్కినట్టుండే పల్చని చెంపలకి నొక్కులూ... పెదవికి దిగువగా గడ్డంపై సిరిసెన గపప్పు బద్దంత పుట్టుమచ్చా... అదేంటో చూసినప్పటి మాట అటుంచి... కనీసం ఏమరుపాటుగా ఉన్నప్పుడు మదిలో మెదిలినా సరే తనకి అక్కడెక్కడో మోయిస్ట్ గా అయిపోతుంది.

ఇప్పటికీ అదే పరిస్థితైనా... ఎటొచ్చి కొన్ని కొన్ని సందర్భాల్లో మాత్రం కిరోసిన్ పోసి అంటించినట్టు మండుకు పోతుంది!

"ఒసేవ్... అంత సెక్సీలున్న మగాణ్ణి కట్టుకోకే! భయాలూ ఆలోచనూ పెరిగి ఏదోరోజు టపాకాయలా పేలిపోతావ"ని చెలులంటే ఏమో అనుకుంది... అవేమాత్రం సత్యదూరం కావన్పించి వాపోయింది!

డాన్సు

షాపువాడిని అడిగాడు రామం.
"ఏమిటీ... బ్రేక్ డాన్సు చిచ్చుబుడ్డా.. ఏదీ కాల్చిచూపించు."
"అదేం డాన్సు చేయదండీ... మనమే డాన్స్ చేస్తూ కాల్చుకోవాలి."
-కె.వి.మధుసూదనరావు, కాకినాడ.

'నేను సహనంగా ఉన్నాను. నేను సహ నంగానే ఉన్నాను!' సెల్ఫ్ హిప్పాటిజం ప్రాక్టీసు చేసుకుంటోందల్లా... తలుపు చప్పుడుకి ఉలిక్కిపడి లేచెళ్ళి తీసింది.

ఏ కళనున్నాడో...

"ఎప్పుడొచ్చావురా"... అంటూ పలకరిం చాడు భాస్కర్.

చేతిలోని బ్రీఫ్ కేసు, బెడ్రూంలో భద్ర పరిచి... చల్లటినీళ్ళతో తిరిగొచ్చేసరికి... అతడు కుర్చీ లో జార్లబడి కూర్చుని కన్పించాడు.

చాలా అలసిపోయి ఉన్నాడని ఆ కూర్చున్న తీరే చెప్తాంది.

మరుక్షణం... ఆమె నవనీతమైపోయింది. ఎటువంటిదనేది అప్రస్తుతం... బేసిగ్గా స్త్రీయే కదా!

బూట్లువిప్పి... సాక్సు తీసేసింది.

కుర్చీవెనగ్గా వెళ్ళి... సుతారంగా బైతీసేసి... షర్ట్ బయటికిలాగి బటన్స్ తప్పించింది. పాంట్ మీద చెయ్యి వేసేసరికి...

ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు!

"ఇంతోటి నలకూబరుణ్ణిప్పుడెవ్వరూ రేవ్ చెయ్యబోవట్లేదులే!"

మొహం ముటముటలాడిస్తూ... బెల్ట్ తీసేసుకుని వెళ్ళబోతోందల్లా... ఒక్క గుంజుకు వెళ్ళి అతని ఒళ్ళో పడింది!

నడుంచుట్టూ చేతులు బిగించి ఆమె మెడవంపులో మొహం చేర్చి గాఢంగా ఆఘ్రాణించాడు.

"ఏయ్! నీ ఒళ్ళు తగిల్చుప్పుడల్లా... జాజిపూల గంపలో... తలమునకలుగా కూరుకు పోయినంత హాయిగా ఉంటుంది తెల్సా?..."

ఒళ్ళంతా అదోరకం బాధకి తడిసిముద్దయి నట్లయింది చంద్రకి!

"ఇడియట్... అసలేం ముట్ట కుండానే ఆర్గాజం తెప్పించడం నీకు బాగా తెలుసు!" ముద్దు ముద్దుగా కసిరిందతణ్ణి!

ముసలి కొరో కొరాయిన్న

ఈ మధ్య బాలీవుడ్ లో ఒక జోకని చెప్పుకుని అందరూ నవ్వుకుంటున్నారు. అదేంటంటే 'ప్రస్తుతం ఇండస్ట్రీలో ఉన్న అత్యంత ముసలి హీరో హీరోయిన్లు ఎవరంటే.. అనిల్ కపూర్, జాకీ ష్రాఫ్, మనీషా కొయిరాలాలు!

ఎందుకంటారా వాళ్ళు ముగ్గురూ '1942 ఏ లవ్ స్టోరీ--లో నటించారు కదా! అంత పాత కథ కాబట్టి వాళ్ళు కూడా అంత ముసలి వాళ్ళు అయి నట్టన్నమాట! అని సరదాగా నవ్వు కుంటున్నారు సినీ జనాలు.

-మౌర్య

వాదన

“మనం కేసు గెలిచాం, ఇప్పుడు చెప్పు నువ్వు పదివేల రూపాయల దొంగతనం చేశావా?” అడిగాడు లాయర్.

“నిన్న కోర్టులో మీ వాదన విన్న తర్వాత నాకు కూడా చెయ్యలేదేమోననిస్తాన్నదండి!” అన్నాడు సురేష్.

-పి.మురళీకృష్ణ,
హైదరాబాద్.

ఇంకా స్వేచ్ఛంటే... ఏలోకాల్లో తేలేవాళ్ళో చెప్పటం కష్టమయ్యేదిగానీ...

“ఒక్క నిముషం”... అంటూ భాస్కర్ తన ప్రాజర్ పాకెట్లోంచి ఓ చిన్న బాక్స్ తీసి... భద్రంగా టేబిల్ మీదుంచేసరికి...

రసాభాసయి పోయింది.

అతడి గడ్డంమీది మచ్చని నాలుకకొసతో నాకుతూ... స్త్రీ సహజమైన కుతూహలం ఆపుకోలేక...

“ఏంటది బాచీ!...” అడిగింది.

“ముక్కుపుడక!”

“హేయ్... నాకు ముక్కు పుడకెందు కబ్బా...”

ఆశ్చర్యంతో ఆమె కుదిపితేగానీ... తనెంత ఘోరమైన తప్పుచేశాడో అర్థం కాలేదు భాస్కర్ కి.

కోపంతో లేచిపోబోతోన్న చంద్రవదనని

ఇంకాస్త నొక్కిపట్టుకున్నాడు.

“ముందది ఎవరికో చెప్పు!”

తెగులు తగిల్చి కోడిలా గింజుకుంటున్న భార్యని చూసేసరికి... కోరిక కరిగి... ఆస్థానే చిరాకొచ్చింది!

“చెప్తేగానీ పక్కలోకి రావటానికి మూడ్ రాదా?”

ఆ వెటకారానికి ఆమెకి కళ్ళల్లో గిరున నీళ్ళు తిరిగాయి!

“ఛీ... ఎంతసహ్యాంగా మాట్లాడున్నావో అర్థమౌతోందా?”

“నోర్నూమ్! ప్రేమ ఒలకబోసేది నువ్వు... కవ్వించేది నువ్వు... తీరా వెరి వెధవలా రెప్పాండయ్యేసరికి... ‘ఛీ.పో’ అని పురుక్కింద తోసేసేది నువ్వు! పో... పోయి ఒంటరిగా పడుకుని ఆలోచించు కో... ఎవరు ఎవరో అసహ్యాంగా ప్రవర్తిస్తున్నారో... ఆశలు చంపేస్తున్నారో అర్థం అవుతుంది.”

మొహం చెవులూ ఎర్రగా చేసుకుని బాత్రూంలోకెళ్ళి తలుపేసుకున్నాడు.

“చి ఛీ... ఇలాంటి పెంటడికా తలంటి పోసి... ఆనక పాదాలను వేణ్ణీళ్ళతో మసాజ్ చేద్దామనుకుంది...” పళ్ళు నూరుకుంది చంద్రవదన.

‘అదెవల్తో తనకి అనవసరం! కాని ఓ ముక్కు పుడక సెలక్ట్ చేయటం కోసం ఇప్పటిదాకా ఊరంతా చెడతిరిగేసేంత గజ్జేవిట్రా పరాత్పరా!... ఆఖరికి తనగతి... హార్మోని పెట్టె మెళ్ళో వేసుకుని ‘చందన చర్మిత నీల కళేబర’ అంటూ... ఈ అపర కేళీలోలుణ్ణి స్తుతించాల్సిన స్థాయికి దిగజారదుకదా!’

★ ★ ★

పన్నెండు గంటల ప్రాంతంలో ఫ్యూన్ తీస్కొచ్చిన స్లిప్పలోని విషయం చదివిన కాణ్ణుంచి... ఎదోగా ఉంది చంద్రవదనకి.

‘హాఫ్ డే లీవ్ పెట్టి సంగీతకి రా... ఎదుర్కొస్తూంటాను - బాచీ.’

ఆకాస్త విషయం అర్థమయ్యేసరికి తలప్రాణం తోకకొచ్చింది. మరతని చేతివ్రాత పాళీప్రాకృతంలా ఉంటుందామెకి.

‘రక్షించాడు దేవుడు లవ్ లెటర్లు రాసే అలవాటివ్వకుండా చేసి.’ అనుకుంది.

ముందు వెళ్ళొద్దనుకుంది. వెళ్ళినా నాలుగులిపేసాద్దామనుకుంది.

అవేవీ నచ్చక... కాసేపు తలగోక్కుని వెళ్ళటానికే నిర్ణయించుకుంది.

★ ★ ★

‘డర్లీ డాన్సింగ్’ సినీమా. అప్పటికే కాస్త మొదలైంది. పాస్ట్రోగ్రాడ్యుయేషన్ వెలగబెట్టే రోజుల్లో...

ఇదే సిన్యాకి మాట్టికోసం బయల్దేరి... ఫజ్జా తర్వాత సెకండ్ వర్సబెట్టి చూసి పర్సులు దులుపుకుని. ఆటోలో హాస్టల్ చేరేలోగా... జెన్నిఫర్ గ్రేని అసూయతో చిత్రహింసలెట్టి... ఏట్లాకీడ్చి... ఎవరికి తోచిన విధంగా వాళ్ళు పాట్రీక్ స్వేజీని ఊహల్లో సెడ్యూసున్నర చేసిపారేస్తూ... చివరికి వార్డెన్ వీరంగంతో ఇహలోకాని కొచ్చిన రోజులు గుర్తొచ్చి... పైకే నవ్వేస్తాన్న చంద్రవదనని ఓరగా చూశాడు భాస్కర్.

బ్రతికుండగానే రైగర్ మోర్టిస్ తగిలిన దాన్లా... ఆటోదిగి దగ్గర కొస్తొన్న పెళ్ళాన్ని చూసి మనసులో గుక్కపట్టినా... ఇప్పుడిప్పుడే నార్మల్ కొస్తూంటే... కూర్చోవటం కష్టమైంది భాస్కర్ కి.

సినిమా అయ్యేలోగా... మధ్యమధ్య కొన్ని సన్నివేశాలు చూస్తున్నాడో లేదో... అనే ఆదుర్దాలో చంద్రవదన అతణ్ణి గిల్లుతున్నా... తలఘజానికీ అన్నుతున్నా నిర్వికారంగా కూర్చో వాన్ని అతనీకి తాతలు దిగొచ్చారు... సినిమా ట్రాన్స్ ఫోర్ వడి అలా చేస్తోందని భాస్కర్ భావన!

★ ★ ★

“రోజులో ముప్పాతిక భాగం సంపాదన నిమిత్తం ఎందుకు ఖర్చు పెడున్నాం మనం?” అడిగింది.

కాస్పేపటికి చెప్పాడు. “బహుశా... మన పిల్లల భవిష్యత్తు భద్రం చెయ్యటానిక్కావచ్చు.”

అంత సీరియస్ గా... మొహాలు గంట్లు పెట్టుకుని సంభాషించుకోవటం ఐదేళ్ళలో అదే ప్రథమం!

“నేనెక్కువగా కష్టపడున్నానని అన్నేను

పుట్టింది	: కాకినాడలో....
పెరిగింది	: నిజామాబాద్ లో...
విద్యార్థతలు	: ఎమ్మెస్సీ, ఎమ్మె (ఇంగ్లీష్-లిట్), బి.ఇడి.,
వృత్తి	: లెక్చరర్...
ప్రస్తుత నివాసం	: నిజామాబాద్.

సర్వకాల సర్వావస్థల్లోనూ మనిషిని, మనసునూ పీల్చి విప్పిచేసేది ‘బాధ’! బాధని కసితో జయించాలి తప్ప తీరికూర్చుని దాన్నే పీకల్తోతుగా ప్రేమిస్తూ జీవచ్ఛవాలై పోకూడదనేది నా అభిప్రాయం!

అలాగే....

ఆహ్లాదాన్ని పంచే సాంగత్యాన్నీ... సాహిత్యాన్నీ... సంఘటనల్నీ... అపురూపంగా చూస్కోవటం నా కత్యంత ప్రీయమైన విషయం!

పూజ్యులైన అమ్మ నాన్నగార్లకూ, బహుమతి తో ప్రోత్సహించి.. ఆనందాన్ని అంబరాన్ని దాటించిన సంపాదక వర్గానికి, ప్రీయ పాఠకులకూ, మిత్రులకూ కృతజ్ఞతాభివందనాల్తో...

-జానకిరాజ్..

గాని... నాకోచ్చే రెండువేల కోసం కాకిలా లెక్కర్లిచ్చి... 'అట్టే మాట్లాడే...రేవ్ చేస్తామేవ్...!' అనే స్టయిల్లో చూసే స్టూడెంట్స్ని భరించీ... గూటికి చేర్దామని సిటిబస్సెక్కితే... నాల్గుదిక్కుల్నుండిలిట్రల్గా ఐక్యం ఐపోదామన్నాసే మ్యూగాలకి... మనసుచచ్చి... శారీరకం గా మానసికంగా నలిగిపోయి వేనింటికోస్తే... ప్రత్యక్షంగా... పరోక్షంగా నీ నుండి నాక్కాస్త మనశ్శాంతి దొరికి ఎన్నాళ్ళయిందో తెల్సా?"

ఆ గొంతులో భావానికి కరిగినీరైపోయి... భార్యని దగ్గరికి లాక్కున్నాడు.

"సరేగానీ...నన్నెందుకంతగా ప్రేమిస్తున్నావో... కారణం చెప్తావా?"

చాలాసేపు స్పష్టమైన జవాబు దొరక్క సతమతమైంది.

"బహుశా... నా నవ్వు మొహం నీ అటెన్షన్ డ్రా చెయ్యటాన్ని ఉపయోగపడుంటుంది... కాదన్న సబ్కాన్స్టా నీ మనసు వేసున్న తూకంలో నాప్రేమ... నీ తల్లిదండ్రుల ప్రేమకి సమానంగా తూగివుంటుంది! ముఖ్యంగా... వాళ్ళ దగ్గరున్నప్పటి భద్రతనే నా దగ్గరా ఫీలయ్యుంటావ్! అందుకే కదూ... వాళ్ళని కాదని నాకోసం రాగలిగావ్?"

గుండెలో కొట్టుకులాడేన్న విషయం కాస్తా అతని నోటంట వినిపించేసరికి ఔనంటూ అయోమయంగా తలూపింది

"మరి అలాంటి భద్రతనే ప్రతి మగాడు భార్యనుండి ఆశిస్తాడని మర్చిపోయావే?" అడిగాడు.

అటూ.. ఇటూ.. తిరిగి తన తలకాయే రోట్లోకొచ్చింది!

"పిచ్చిగా వాక్కు... బాధ్యత మర్చి పోయింది నువ్వు! నీకీమధ్య సంఘసేవ ఎక్కువై పోయింది... అందులో ఆడపిచ్చి మరీను! పైగా నన్నంటావ్?" ఎదురు గయ్యింది.

"నీ మొగుడి అందానికి ఆడాళ్ళంతా బొక్కబొర్లా పడ్తారని నువ్వనుకోగానేసరా? - అందాన్ని ప్రతిమనిషీ నీ కోణంలోంచే చూసాలెక్క కడ్తారను కుంటే నీ ఖర్మ!

అఫ్కోర్స్ రమా పాండేని వాళ్ళింటికాడ బైక్ మీద దింపాను! ఆవిడ కంగారు చూశాక జాలేసి లిఫ్టిస్తానన్నాను. ఆవిడ అవసరం ఏమై ఉంటుందో సాటి ఆడదానిగా తెలుసుకునే పని లేదా?

ఇహ ప్రణయవల్లి అంటివిషయం... ఆవిడకి నువ్వు చేసే వెజ్కట్లెట్లంటే పరమపిచ్చి. ఎప్పుడు మాట్లాడబోయినా కరుస్తావనీ... రెండుసార్లు ఆవిడకళ్ళముందే నన్ను బైటుంచి తలుపేసుకున్నావనీ నామీద విపరీతంగా జాలిపడ్తుంది!"

అతనలా మరోరూట్లో వాదిస్తూంటే

తెల్లమొహం వేసుని చూస్తూంది చంద్రవదన.

"చందూ... నేతెచ్చిన ముక్కుపుడక ఎవర్కోతెల్సా?... వచ్చేవారం సరితకి బారసాలనీ... నిన్నూ నన్నూ రమ్మని ఆరోజు పెద్దమ్మ ఫోన్ చేసింది! ఆ రోజు మీ కాలేజ్ డే మూలంగా నీకు ఇంటికి రావడం లేటవుతుందన్నావు.

అది గుర్తొచ్చి... ఎనిమిదింటికే గిఫ్ట్ సెలక్షన్ యిపోయినా ఎలా వస్తావో అని నీకోసం అంతదూరం వెళ్ళాను.

లోపలికి నీ కోసం కబురెడితే... చాలా సేపటికి నీ కొలిగ్ ఎవరో వచ్చి... నీకు వంట్లో బాలేదని ఇంటికెళ్ళి పోయావని చెప్పింది! తీరా ఇంటికోస్తే... నన్నెంత ఏడ్చించావో తెల్సా?"

పెద్దగా వెక్కిళ్ళు వినబడి గాభరాతో చెప్పడం ఆపాడు భాస్కర్.

బిర్లా మందిర్ కొచ్చేవాళ్ళు అగి తమవంక వింతగా చూస్తాన్న విషయం గమనించేసరికి సిగ్గేసింది భాస్కర్కి.

"నిన్నేదో కొట్టి చంపేస్తున్నాననుకుంటున్నారూ జనం! ఏడవకే పిచ్చి!" బ్రతిమాల్లోకి దిగాడు.

"అప్పట్లో జ్ఞానిలా వెధవ చూపులు విసిరి ముంగిలా ఉండకపోతే... తిన్నగా చెప్పేద్వొచ్చుగా... చివరకు అన్నివిధాలా నేనే వాంప్నై పోలా?" వెక్కుతోంది చంద్రవదన.

"ఒక్కోసారి ఊపిరందక చస్తానేమో అనిపించేంత తీవ్రంగా ప్రేమిస్తావ్! అంతట్లానే ఉరిపోస్కుందామనిపించేలా చెండుకు తింటూంటే... ఈ క్రేనియంలోది కాస్త అడ్డస్టవ్వద్దే వెర్రి వదనా?"

ఎప్పట్లా ఆ చెవినుండి ఈ చెవిదాకా నవ్వుతూ అంటున్నాడు.

"ఓన్నీ... ఎంతమసి పూసి మారేడుకాయ చేస్తుంది మనసు..." అనుకుంటూంటే... తనామధ్య... ఆసందర్భపుటాలోచన అనుకున్న ప్రశ్నకి సమాధానం దొరికినట్టయింది.

"మొన్న నీ పుట్టిన రోజునాడు నీ చేత్తో స్వీటిచ్చేది పోయి... నేతెచ్చిన గిఫ్ట్ పాకెట్టి విప్పయినా చూడ కుండా మొహానిక్కొట్టి మూతిపచ్చడి చేశావు! నిజా నికారోజే చచ్చిపోయి ఉండేదానివి నాచేతిలో... పోనే ఇంకో చాన్సిద్దామని వదిలేశాను.

అన్నట్టు ఆ రోజు నీకిద్దామని బర్త్ డే గ్రీటింగ్స్ కొన్నారు కదా మీ మేల్స్టాఫ్ ఆ తర్వాత వాళ్ళ భార్యలు నీలాగే వాళ్ళని అనుమానంతో కాల్చుకు తిన్నారట నీకా విషయం తెలుసా!"

వెక్కిరిస్తున్నాడని వేరే చెప్పాలా?

"అయినా... పోయి... పోయి పీనాటుబో అంశతో ఎట్లాకన్నారే మీ అమ్మా బాబూ నిన్ను?"...

"ఎమండీ, అంద్రా బ్యాంకికి ఎలా వెళ్ళాలండీ?"
"నడిచివెళ్ళాలండీ"
-నాగేంద్ర, మెదక్.

తెగ ఆశ్చర్యపోతూ కళ్ళు పెద్దవి చేస్తూ మాట్లాడేన్న భాస్కర్ని చూస్తే ఒళ్ళు మండి మొహం చింతపిక్కలా చేసుకుని లేచినుంచుంది!

"నేను వెళ్తాను!"

ఒక్కంగలో అమె జబ్బు పుచ్చుకుని ఆపేశాడు.

"అసలేంటి నీ ఉద్దేశ్యం? ఇప్పటిదాకా నవరసాలూ అభినయించి, నీ మానాన నువ్వు ఆధాట్టుపోతే వెధవసంతకి బేరం కుదర్లేదనుకోరూ చూసే జనం."

ఓసారి చుట్టూ చూశాక అతడన్నది నిజమనిపించినా "నాకు ఇంటికి పోవాలనుంది!" మొండిగా అంది.

"హోటల్లో భోంచేసెళ్దాం!"

తల అడ్డంగా తిప్పింది.

"పోనీ అసలు నిన్నెందుకు సిన్యాకి, షికారుకి పిల్చానో తెల్సుకోవాలని లేదా?"

కళ్ళెగరేసింది చెప్పమన్నట్టు.

"ఇష్టం... ఇష్టం అంటూ నువ్వు నాచేత ఫీజు కట్టించిన ఎం.బి.ఎల్ ఫస్ట్ క్లాస్సాచ్చింది... కావాలంటే చూస్కో..."

జేబులోంచి మెమో తీసి కళ్ళముందు ఎంతసేపూపినా ఎక్స్ ప్రెషన్ మార్చక... అదేపిడత మార్కుపేస్తా నిలబడేసరికి ఉక్రోశం పట్టలేక అరిచాడు.

"నా ఉద్యోగం పర్మనెంటయింది తెల్సా?"

"ఓసితేనా? ఇంటికిరా- నేనూ నీతో పాటు సిన్యాకి... షికారుకి ఎందుకొచ్చానో చెప్తాను!"

చంద్ర కులుకుతూ

చకచకా ఇంటిదారి పడ్తుంటే ఈసారి నిజంగానే బిక్కమొహం వేశాడు భాస్కర్.

★ ★ ★

ఆ రాత్రి...

'అంతా భ్రాంతియేనా... జీవితాన వెలుగిం తెనా?' అని పాడుకుంటూ గూటికి చేరిన భాస్కర్... ఎందుకో నిర్ఘాంతపోయి కెవ్వుమన్నాడు.

చంద్రవదనల్లా... మన్మథనదనమై ఊపిరాడనివ్వక అతణ్ణి నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపేసింది!

★